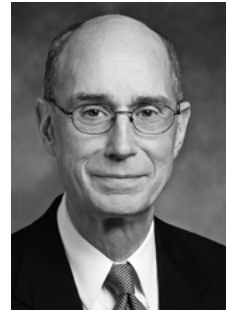

Bài của Chủ Tịch Henry B. Eyring
Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Luôn Luôn Tưởng Nhớ Tới Ngài

Các anh chị em có thể cùng tôi tưởng tượng ra tiên tri Mô rô Ni đang khắc những dòng chữ cuối cùng của Sách Mặc Môn trên các bảng khắc bằng vàng không? Ông cô đơn một mình. Ông đã nhìn thấy xứ sở, dân tộc và gia đình của ông sa ngã. Xứ của ông “liên miên xảy ra” chiến tranh (Mặc Môn 8:8). Tuy nhiên, ông đã có hy vọng, vì ông đã nhìn thấy thời kỳ của chúng ta! Và trong tất cả những điều ông đã có thể viết ra, thì ông đã mời chúng ta nên *ghi nhớ, tưởng nhớ* (xin xem Mô rô Ni 10:3).

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) rất thích dạy rằng từ quan trọng nhất trong từ điển có thể là *ghi nhớ, tưởng nhớ*. Vì chúng ta đã lập các giao ước với Thượng Đế, nên ông nói: “nhu cầu lớn nhất của chúng ta là ghi nhớ, tưởng nhớ” các giao ước này.¹

Các anh chị em có thể tìm thấy từ *ghi nhớ, tưởng nhớ* trong suốt thánh thư. Khi Nê Phi khuyên nhủ các anh của mình, ông thường mời họ hãy ghi nhớ những lời của Chúa và nhớ rằng Thượng Đế đã cứu các tổ phụ của họ như thế nào (xin xem 1 Nê Phi 15:11, 25; 17:40).

Trong bài nói chuyện để từ biệt của mình, Vua Bên Gia Min đã bảy lần dùng từ *ghi nhớ*. Ông đã hy vọng rằng dân của ông sẽ ghi nhớ “sự vĩ đại của Thượng Đế, . . . cùng lòng nhân từ và sự nhịn nhục của Ngài” đối với họ (Mô Si A 4:11; xin xem thêm 2:41; 4:28, 30; 5:11–12).

Khi Đấng Cứu Rỗi lập nên Tiệc Thánh, Ngài đã mời các môn đồ của Ngài dự phần vào các biểu tượng “để tưởng

nhớ” tới sự hy sinh của Ngài (Lu Ca 22:19). Trong mỗi lời cầu nguyện Tiệc Thánh mà các anh chị em và tôi nghe, thì *luôn luôn* ở trước từ *ghi nhớ, tưởng nhớ* (xin xem GLGU 20:77, 79).

Sứ điệp của tôi là một lời mời, thậm chí còn là một lời khẩn nài, để ghi nhớ, tưởng nhớ. Dưới đây là ba đề nghị về điều các anh chị em có thể ghi nhớ mỗi tuần khi dự phần vào các biểu tượng thiêng liêng của Tiệc Thánh. Tôi hy vọng rằng những đề nghị này sẽ hữu ích cho các anh chị em, như chúng đã hữu ích cho tôi.

Tưởng Nhớ tới Chúa Giê Su Kỵ Tô

Trước hết, hãy tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi. Hãy nhớ rằng Ngài là ai trong khi sống trên thế gian, Ngài đã nói như thế nào với người khác, và Ngài đã cho thấy lòng nhân từ như thế nào trong các hành động của Ngài. Hãy nhớ rằng Ngài đã dành ra thời gian với ai và Ngài đã dạy điều gì. Đấng Cứu Rỗi “đi từ nơi nọ qua chỗ kia làm phước” (Công Vụ Các Sứ Đồ 10:38). Ngài đến thăm người bệnh. Ngài đã cam kết để làm theo ý muốn của Cha Ngài.

Trên hết, chúng ta có thể nhớ tới cái giá mà Ngài đã trả, vì tình yêu thương của Ngài dành cho chúng ta, để loại bỏ vết nhơ của tội lỗi chúng ta. Khi chúng ta tưởng nhớ tới Ngài, ước muốn của chúng ta để noi theo Ngài sẽ gia tăng. Chúng ta sẽ muốn trở nên tử tế hơn một chút, tha thứ

hơn một chút và sẵn lòng hơn để tìm kiếm ý muốn của Thượng Đế và làm theo.

Hãy Ghi Nhớ Điều Các Anh Chị Em Cần Phải Làm Tốt Hơn

Thật khó để nghĩ về Đấng Cứu Rỗi—sự thanh sạch và hoàn thiện của Ngài—mà lại không nghĩ đến sự thiếu sót và không hoàn hảo của chúng ta khi so sánh. Chúng ta đã lập các giao ước để tuân theo các lệnh truyền của Ngài, nhưng chúng ta thường không đáp ứng được tiêu chuẩn cao này. Nhưng Đấng Cứu Rỗi đã biết điều này sẽ xảy ra, đó là lý do tại sao Ngài đã ban cho chúng ta giáo lễ Tiệc Thánh.

Tiệc Thánh bắt nguồn từ việc thực hành các của lễ hy sinh trong Kinh Cựu Ước, gồm có việc thú tội (xin xem Lê Vi Ký 5:5). Chúng ta không còn dâng các con vật làm của lễ hy sinh nữa nhưng chúng ta vẫn có thể từ bỏ tội lỗi của mình. Thánh thư gọi điều này là của lễ hy sinh về “một tấm lòng đau khổ và một tâm hồn thống hối” (3 Nê Phi 9:20). Đến với Tiệc Thánh bằng một tấm lòng hối cải (xin xem GLGU 59:12; Mô rô Ni 6:2). Khi làm như vậy, các anh chị em sẽ nhận được sự tha thứ tội lỗi, và các anh chị em sẽ không đi lạc khỏi con đường dẫn trở về với Thượng Đế.

Hãy Ghi Nhớ Sự Tiến Triển Các Anh Chị Em Đang Có

Khi các anh chị em kiểm điểm cuộc sống của mình trong thời gian giáo lễ Tiệc Thánh, tôi hy vọng rằng những ý nghĩ của các anh chị em không những tập trung vào những điều các anh chị em đã làm sai mà còn vào những điều mà các anh chị em đã làm đúng nữa—những giây phút mà các anh chị em cảm thấy rằng Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi đã hài lòng với các anh chị em. Các anh chị em còn có thể dành ra một giây phút trong thời gian Tiệc Thánh để cầu xin Thượng Đế giúp các anh chị em thấy được những điều đó. Nếu các anh chị em làm như vậy, tôi hứa rằng các anh chị em sẽ cảm thấy một điều gì đó. Các anh chị em sẽ cảm thấy hy vọng.

Khi tôi đã làm điều này rồi, thì Thánh Linh đã cam đoan với tôi rằng mặc dù tôi chưa được hoàn hảo nhưng con người của tôi hôm nay tốt hơn con người của tôi ngày hôm qua. Và điều này mang đến cho tôi sự tin tưởng rằng, nhờ vào Đấng Cứu Rỗi, nên con người của tôi có thể còn tốt hơn ngày mai nữa.

Luôn luôn là một thời gian dài, và nó hàm ý rất nhiều nỗ lực tập trung. Các anh chị em biết được từ kinh nghiệm rằng thật là khó biết bao để luôn luôn cố tình suy nghĩ về một điều nào đó. Nhưng cho dù các anh chị em giữ đúng

lời hứa của mình đến đâu đi nữa để luôn tưởng nhớ đến Ngài, thì Ngài cũng luôn nhớ tới các anh chị em.

Đấng Cứu Rỗi biết những thử thách của các anh chị em. Ngài biết những nỗi lo lắng của đời sống đè nặng trên tâm trí của các anh chị em là như thế nào. Ngài biết các anh chị em cần phước lành đến từ việc luôn tưởng nhớ tới Ngài và tuân theo Ngài cấp bách như thế nào—“để [các anh chị em] có thể *luôn* được Thánh Linh của Ngài ở cùng [các anh chị em]” (GLGU 20:77; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Vì vậy, Ngài chào đón các anh chị em trở lại mỗi tuần tại bàn Tiệc Thánh, một lần nữa ban cho các anh chị em cơ hội để làm chứng trước mặt Ngài rằng các anh chị em sẽ luôn tưởng nhớ tới Ngài.

GHI CHÚ

1. Spencer W. Kimball, “Circles of Exaltation” (bài nói chuyện với các nhà giáo dục tôn giáo Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội, ngày 28 tháng Sáu năm 1968), trang 5.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Cuộc sống có thể trở nên bận rộn và làm cho chúng ta khó để luôn tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi Giê Su Ky Tô. Tuy nhiên, Tiệc Thánh mang đến một thời gian đặc biệt mỗi tuần khi chúng ta có thể suy ngẫm về cuộc đời và những lời giảng dạy của Ngài. Hãy cân nhắc với những người mà các anh em giảng dạy tại gia cách mà các anh em sử dụng những giây phút yên tĩnh đó bây giờ, và thảo luận cách các anh em có thể gia tăng sự tập trung của mình vào Đấng Cứu Rỗi. Làm thế nào các anh chị em có thể sử dụng các giây phút đó để suy ngẫm về những điều mà cá nhân các anh chị em có thể cải thiện? Giá trị của việc ghi nhớ sự tiến triển mà các anh chị em có mỗi tuần là gì?

GIỚI TRẺ

Ba Điều phải Ghi Nhớ

Từ *ghi nhớ*, *tưởng nhớ* được thấy nhiều lần trong Sách Mặc Môn. Nê Phi khuyến khích các anh của mình nên ghi nhớ Thượng Đế đã cứu các tổ phụ của họ như thế nào. Vua Bê-nê Gia Min yêu cầu dân của ông phải ghi nhớ sự vĩ đại của Thượng Đế. Và Mô rô Ni đã chỉ dẫn cho các độc giả của ông phải ghi nhớ là Chúa đã thương xót biết bao.

Việc tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi là điều thiết yếu—chúng ta còn giao ước để tưởng nhớ tới Ngài mỗi lần

chúng ta dự phần Tiệc Thánh nữa. Chủ Tịch Eyring mời chúng ta ghi nhớ ba điều này trong thời gian Tiệc Thánh:

- 1. Tưởng nhớ tới Chúa Giê Su Ky Tô:** Đọc thánh thư về cách Đấng Cứu Rỗi đã phục vụ và cho thấy tình yêu thương đối với người khác như thế nào. Các em cảm nhận được tình yêu thương của Ngài bằng cách nào? Các em có thể phục vụ và cho thấy tình yêu thương đối với người khác giống như Đấng Cứu Rỗi như thế nào?
- 2. Hãy ghi nhớ điều các em cần phải làm tốt hơn:** Hãy suy nghĩ về tuần qua của mình với một tấm lòng hối cải. Chọn một điều mà các em có thể thay đổi và viết xuống cách các em sẽ cải thiện điều đó. Đặt mục tiêu của các em ở nơi nào mà các em sẽ nhìn thấy được thường xuyên.
- 3. Hãy ghi nhớ sự tiến triển các em đang có:** Cầu xin Thượng Đế giúp các em thấy được sự tiến triển các em đang có. Ghi lại cảm nghĩ của các em.

Chúng ta không hoàn hảo, nhưng Đấng Cứu Rỗi biết điều đó. Đó là lý do tại sao Ngài phán bảo chúng

ta phải tưởng nhớ tới Ngài. Việc tưởng nhớ tới Ngài mang đến cho chúng ta niềm hy vọng và giúp chúng ta muốn cải thiện. Cho dù đôi khi chúng ta không tưởng nhớ tới Ngài, Chủ Tịch Eyring nói: “Ngài luôn nhớ tới các [anh, chị] em.”

“Hãy nhớ Chúa đã thương xót biết bao”
(Mô Rô Ni 10:3).

THIỆU NHI

Tưởng Nhớ tới Chúa Giê Su

Thánh thư dạy rằng chúng ta nên luôn tưởng nhớ tới Chúa Giê Su Ky Tô. Điều đó có nghĩa là chúng ta nên nghĩ *rất nhiều* về Ngài và noi theo gương Ngài!

Treo một tấm hình của Chúa Giê Su ở nơi nào mà các em sẽ thấy được thường xuyên.

“Và nếu các người luôn luôn tưởng nhớ tới ta thì các người sẽ được Thánh Linh của ta ở cùng với các người”
(3 Nê Phi 18:7).

Đức Tin, Gia Đình,
Trợ Giúp

Quen Biết với Chị Ấy và Gia Đình của Chị Ấy

Chương trình thăm viếng giảng dạy là nhằm tiến đến việc chân thành biết và yêu thương mỗi chị em phụ nữ để chúng ta có thể giúp củng cố đức tin của họ và phục vụ.

Rita Jeppeson và người giảng viên thăm viếng của chị đã trở thành bạn thân khi họ thăm viếng và chia sẻ các nguyên tắc phúc âm. Nhưng những cuộc thăm viếng của họ cũng gồm có việc chơi trò chơi đồ chữ với nhau. Đó là điều ưa thích của Rita về người giảng viên thăm viếng của chị vì chị biết rằng họ là bạn của nhau và cuộc thăm viếng không phải chỉ là để “hoàn tất” danh sách thăm viếng mà thôi. Có rất nhiều điều mà các chị em phụ nữ có thể làm trong lúc thăm viếng, chẳng hạn như đi dạo với nhau hoặc nhổ một vài cọng cỏ dại trong vườn, trong khi con cái đang nô đùa.

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói: “Xin hãy xem mình như là những người đại diện của Chúa cho con cái của Ngài. . . . Chúng tôi hy vọng rằng các anh (chị) em sẽ thiết lập một truyền thống đầy quan tâm thật sự, định hướng theo phúc âm dành cho các tín hữu, trông nom

chăm sóc cho nhau, giải quyết các nhu cầu thuộc linh và vật chất bằng bất cứ cách nào có thể được.”¹

Chúa truyền lệnh cho con cái của Y Sơ Ra Ên qua Môi Se rằng “kẻ khách kiều ngụ giữa các người sẽ kể như kẻ đã sanh để giữa các người; hãy thương yêu người như mình” (Lê Vi Ký 19:34). Các chị em phụ nữ mà chúng ta thăm viếng giảng dạy có thể là “người lạ” khi chúng ta bắt đầu phục vụ, nhưng khi chúng ta quen biết với họ và gia đình của họ rồi thì ước muốn của chúng ta sẽ gia tăng để “sẵn lòng mang gánh nặng lẫn cho nhau để cho gánh nặng ấy được nhẹ nhàng” và “đồng tâm đoàn kết trong tình thương yêu lẫn nhau” (Mô Si A 18:8, 21).

Reyna I. Aburto, Đệ Nhị Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Phụ Nữ, nhớ lại khi chị mới vừa ly dị và là một tín hữu mới cải đạo của Giáo Hội. Chị nói: “Các giảng viên thăm viếng của tôi đến nhà tôi

và họ mang đến cho tâm hồn tôi một cảm giác ấm áp về việc thuộc vào và yêu thương.”²

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Các chị em nên nhận biết và ghi nhớ các sự kiện sắp tới nào trong gia đình của các chị em phụ nữ mà các chị em đến thăm viếng giảng dạy?

GHI CHÚ

1. Jeffrey R. Holland, “Những Người Đại Diện của Giáo Hội,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2016, 62.
2. Reyna I. Aburto, “What Has Relief Society Been for Me?” Đại Hội Phụ Nữ tại trường Brigham Young University vào ngày 5 tháng Năm năm 2017, LDS.org.

Phục Sự

Khi tiến đến việc biết và yêu thương mỗi chị em phụ nữ và gia đình của họ mà chúng ta thăm viếng giảng dạy, thì chúng ta sẽ nhận được sự soi dẫn cá nhân để biết cách đáp ứng cho các nhu cầu thuộc linh và vật chất của họ.